

Ante domum Roardi castellani unus furnus. A
 Furnus ante ecclesiam Sancti Martini.
 Furnus in domo, que vocatur Gileberti de
 Pingeny.
 Furnus de vico Montis Syon.
 Furnus ante ecclesiam Sancti Thome Aleman-
 norum.
 Furnus Sancti Egidii in vico Templi.
 Furnus ante Bocheriam.
 Furnus de la Tannerie.
 Furnus Rainaldi in vico Kocatrice.
 Furnus Anastasie.
 Furnus de Repois.

Furnus de Iudairia ante portam Sancti Helye.
 Alius in Iudaria retro Sancte Agnetis versus
 Orientem.
 Furnus novus in Iudaria.
 Furnus Martini Karaoan.
 Furnus ad caput vici Girardi de Lissebone.
 Furnus in vico de Tresmailes.
 Furnus de vico Sancti Stephani.
 Furnus de Columba.
 Furnus de Ruffeide iuxta sanctum Kariton.
 Furnus ante portam Sancti Sepulcri.
 Furnus de Cecilia.
 Furnus Sancti Pastoris.

FINIS PRIVILEGIORUM ECCLESIE SANCTI SEPULCRI.

BALDUINI I

HIEROSOLYMÆ REGIS

PRIVILEGIUM PRO ECCLESIA BETHLEHEMITICA:

(Anno 1110.)

[WILLELMUS Tyriensis, *Hist.* lib. xi, cap. 12.]

Divina inspirante gratia gens Francorum admo-
 nita, Hierusalem civitatem sanctam, diuque oppres-
 sione paganorum fatigatam, ubi mors, quæ primo
 prævaricante parente genus humanum invaserat,
 morte Salvatoris est destructa, a spurcitia prædicta
 liberavit. Obsessa est namque civitas hæc cultu di-
 vino digna, septimo Idus Junii, a gente præfata; et
 Idibus Julii, Deo pro ea pugnante, est capta. Capta
 autem civitate anno Domini millesimo centesimo,
 dispositione divina suggerente, placuit clero atque
 Raimundo Sancti Egidii, Roberto Northmanniæ, et
 Roberto Flandrensi comitibus, Tancredo, et cæteris
 primatibus, cum universa Francorum multitudine,
 ut piissimus et misericordissimus dux Godefridus,
 charissimus frater meus eidem præsideret: ipse
 vero, vir Deo dignus, sanctæ civitatis gubernator,
 primo principatus sui anno peracto, Deo propitio,
 tertia die sequentis, in pace quievit. Cui ego Baldui-
 nus ab exultante clero, principibus et populo, pri-
 mus rex Francorum, nutu divino, excellentiam
 Bethlehemiticæ Ecclesiæ, nativitatem Domini nostri
 Jesu Christi præfulgida mente pertractans, in qua
 primum venerabiliter caput meum diademate orna-
 tum effulserat, ut episcopali dignitate donaretur,
 mihi per omnia placuit. Igitur quod corde caste con-
 ceperam, indesinenter excogitans, tandem ad aures
 Arnulfi archidiaconi, viri clarissimi, et Hierosolymi-
 tani capituli usque perduxì, eumque et idem capi-
 tulum, ut super hac re mihi consulerent, obnixè
 rogavi. Qui tam justæ petitioni meæ obsequentes,
 tum pro Hierosolymitana sede, quæ postea quasi or-

bata parente videbatur, tum pro hoc negotio Romam
 peti decreverant. Hanc itaque legationem Arnulfus
 archidiaconus, et Aichardus eodem tempore deca-
 nus suscipientes, Romam perrexerunt: et sancto
 Spiritu cooperante, apud dominum Paschalem se-
 cundum, universalis Ecclesiæ pontificem, de utroque
 negotio honestum invenientes consilium, Hierusa-
 lem remearunt. Dominus vero Paschalis papa, Gibel-
 linum Arelatensem archiepiscopum, virum sapientiæ
 radiis coruscum, omnique morum honestate fulgi-
 dum, cui id legationis Arnulfo atque Aichardo præ-
 sentibus injunxerat, post eos Hierusalem direxit.
 Propterea a me, clero simul et populo gaudenter
 susceptus, pro præcepto domni Paschalis papæ et
 mea bona voluntate, et assensu Hierosolymitani ca-
 pituli, ac totius favore consilii, et propria delibera-
 tione omnia dispensans, in Bethlehemitica Ecclesia,
 Aschetinum, virum illustrem eandem gubernantem,
 quem Hierosolymitanum capitulum ejusdem Eccle-
 siæ cantorem, me cum meis proceribus et populo
 volente Ascalonæ elegerat atque statuerat episco-
 pum, obtinere primatum episcopalem decrevit;
 Bethlehemiticæque sedi, pro præcepto et considera-
 tione nostra, Ascalonæ ecclesiam parochiali jure
 subjugavit. Tandem ego Balduinus, Dei gratia rex
 Hierusalem, Latinorum primus, jam dicta lætus ob-
 nixè firmavi. Villam etiam Bethlehem, quam Eccle-
 siæ concesseram, pro salute animæ meæ, et miseri-
 cordissimi ducis fratris mei Codefridi, atque om-
 nium parentum meorum: et unum casale, quod
 est in territorio Accon, nomine Bedar; aliud etiam

quod est in territorio Neapolitano, nomine Seylon : aliud quoque adiacens Bethlehem, quod dicitur Beth-bezan : et duo casalia in territorio Ascalonitiano, unum videlicet Zeophir, et aliud nomine Caicapha, cum suis pertinentiis episcopo, ejusque successoribus firmiter ac libere tenere ac possidere præcepi, dedi atque concessi. Præfatam quoque Ecclesiam a calumnia qua Hierosolimitana Ecclesia eam vexabat, commutatione terrarum ac vinearum quæ in circuitu Hierusalem in meo dominio erant, absolutissimam reddidi. Statuimus autem quod si quis clericus, vel laicus, nefandissima cupiditate ductus, illud quod pro petitione mea de Bethlehemitica Ecclesia, nativitate Domini ac Salvatoris nostri præclara, Spiritu sancto juvante, a domno Paschale, Romanæ sedis summo ac venerando pontifice, per Gibelinum ejusdem legatum, Arelatensem archiepiscopum roboratum est, post decessum meum violare præsumpserit, invasionis crimine, nisi commoñitus resipuerit, obligetur, ac totius regni nostri expers effectus, graviter judicetur. Præterea concedo quod quicumque meorum optimatum, vel aliquis militum

A seu Burgensium, Dei afflatus Spiritu de suis redditibus, pro sua suorumque animabus, dare eidem ecclesie voluerit, libera sit sibi piæ voluntatis executio, et in perpetuum valeat facultatum suarum legitime facta donatio. Facta est autem hæc concessionis, vel confirmationis nostræ inscriptio, rerumque gestarum designatio, anno ab Incarnatione Domini millesimo centesimo decimo, indictione tertia, præside Romanæ Ecclesie papa, domno Paschale secundo : Hierosolymis vero Gibelino Arelatensi archiepiscopo, sedis apostolicæ vicario, in patriarcham electo. Sunt ergo istius assertionis testes :

Arnulfus archidiaconus,
Aicardus decanus,
Eustachius Garnerius,
B Anselmus turris David custos,
Radulfus de Foritaneto
Pisellus vicecomes,
Simon ducis filius,
Anfredus vir religiosus,
Gerardus camerarius,
Et alii quamplures.

REGUM JERUSALEM, PRINCIPUM, PRÆLATORUM EPISTOLÆ VIGINTI SEX

AD LUDOVICUM FRANCORUM REGEM, HUIUS NOMINIS SEPTIMUM, COGNOMINE
JUNIOREM.

(BONGARS, *Gesta Dei per Francos*, I, p. 1172.)

I.

R[AIMUNDI] PRINCIPIS ANTIOCHENI.

Illustri viro LUDOVICO, Dei gratia regi Francorum, devotissimo domino suo atque diligentissimo, R. eadem permissione princeps Antiochenus, licet indignus, salutem et dilectionem.

Oppressiones et paupertates hujus terræ, excellentissime domine, frequenter audistis, et, ni Deus avertat, frequentius auditurus estis. Qua paupertate et anxietate sustineatur, vobis lingua nec manu dicere vel scribere possumus, quamvis benigna Dei clementia temporibus nostris ampliata sit. Aures quidem omnium Christianorum quotidie apertæ sunt et erectæ, per nos liberationem expectantes; et interrogantes sicut Joannes in vinculis positus redemptionem Jesu Christi per nuntios ab eo interrogabat (Matth. xi, 2). Scientes vero cor vestrum ad liberationem hujus terræ esse sæpius intentum, quotidie ad Deum pro vestra exaltatione flexis genibus orant, ut ipse sicut velle, sic posse vobis præstare dignetur, in manibus cujus corda regum sunt, ut terra hæc per vos visitetur et a manibus impiorum liberetur. Ego autem de vestris naturalibus hominibus natus

C et nutritus, ad jussum vestrum adimplendum paratus sum. Sunt etiam hic duæ filie principis Raimundi, quæ ad nubiles annos pervenere, facie et corpore nimis pulcherrimæ, pro quibus excellentiam vestram humiliter imploramus, quatenus eas in terra vestra ad honorem generis earum, nuptiali copula viro dare dignemini, quia in hac terra arduitate ejusdem terræ, et earum consanguinitate maritare non possemus. Præterea vestram exoro humiliter discretionem, quatenus de patrimonio meo, quod mihi et meis injuste et vi, et etiam sicut omnibus procul dubio patet, abstulerunt, ut jus et ratio postulat, sic deducere dignemini. Esse vestrum quod audire desideramus, sæpius nobis dilectio vestra rescribere dignetur, Nos autem per misericordiam Dei sani et incolumes sumus. Milo de Nealphis, miles et homo vester, vobis apertissime esse hujus terræ ore narraverit.

II.

GIBERTI MAGISTRI HOSPITALIS.

LUDOVICO potentissimo domino, Dei gratia Francorum regi gloriosissimo, GIBERTUS, Christi pauperum servus, et Dei pietate Hospitalis Jerusalem ma-